

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł.

Cena egzemplarza 1 zł 25 gr.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P.K.O. Nr 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.”.

Sprzedaż numerów pojedynczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendatura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedynczych numerów i roczników wyłącznie za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł, 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org.

Prawny Tel. 220-20. Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Poz. 88 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1939 roku o likwidacji Spółki „Humanitas”. (PB 40-303-48-39)	Str. 410
89 — Okólnik Nr 21 z dnia 10 maja 1939 roku w sprawie pozostawiania w kraju dokumentów wojskowych osób, wyjeżdżających za granicę (AP. 128-109)	„ 410

III. PISMA OKÓLNE.

90 — Pismo z dnia 10 maja 1939 roku o uprawnieniu do odroczenia służby wojskowej uczniów prywatnego Męskiego Liceum Spółdzielczego Towarzystwa Oświaty zawodowej we Lwowie. (Wojsk. B. 8-12-1)	410
91 — Pismo z dnia 11 maja 1939 roku o zmianie tabeli pomocniczej do określania typów budowy fizycznej poborowych. (Wojsk. B. 8-21-1)	„ 411
92 — Pismo z dnia 17 maja 1939 roku o odroczeniach zasadniczej służby wojskowej i przesunięciach terminu stawieństwa na komisji poborowej w kraju studiującym za granicą (Wojsk. B. 7-4-1)	„ 411
93 — Decyzja z 21 marca 1939 roku o odznakach, mundurach i chorągwiach „Polskiego Czerwonego Krzyża” (AP. 3-132)	„ 411
94 — Decyzja z dnia 21 marca 1939 roku o odznakach honorowych „Polskiego Czerwonego Krzyża”. (AP. 3-132)	„ 412

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 38—43.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1939 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Komunikacji o specjalnych dopłatach drogowych	„ 412
Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1939 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie przepisów przejściowych, związanych z rozciągnięciem na ziemię odzyskane mocy obowiązującej ustawy z 5 sierpnia 1938 roku o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych	„ 415
Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1939 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o istotnych częściach broni palnej i amunicji	„ 416
Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1939 roku wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 marca 1939 roku o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową	„ 416

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 105—110.

Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1939 roku Nr AA. 17g. 333 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego	„ 423

III. INNE WYDAWNICTWA.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10 lutego 1939 roku w sprawie udziału związków samorządu terytorialnego we wpływach podatku obrotowego	Str. 424
Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 14 lutego 1939 roku w sprawie sprzedaży etykiet na mąkę i kaszę przez kasy urzędów skarbowych	" 425
Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 18 lutego 1939 roku w sprawie zwolnienia zakładów leczniczych i sanatoriów od państwowego podatku przemysłowego	" 425
Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 5 kwietnia 1939 roku w sprawie zwolnienia od opodatkowania specjalnym podatkiem od wynagrodzeń dodatków mieszkaniowych, wypłacanych nauczycielom, zatrudnionym w gminach miejskich nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych	" 425

IV. ORZECZNICTWO.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego” dział A rocznik XVI rok 1938.	" 425

C. BIBLIOGRAFIA**I. WYDAWNICTWA ZALECONE.**

„Międzynarodowe stosunki prawne Polski” Dr St. Odrowąż-Wysocki	" 427

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

„Praktyczne wskazówki” Z. Pomarański i B. Bazylewicz	" 427

A.**I. Rozporządzenia i Zarządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych.**

88.

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 8 maja 1939 r.

(Nr PB. 40-303-48-39)

o likwidacji spółki „Humanitas”

Na mocy art. 1 ust. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 624) rozwiązuję spółkę p. n. „Humanitas” w Bydgoszczy, jako zrzeszenie zależne od wolnomularstwa i jednocześnie z mocy art. 5 tegoż dekretu zarządzam likwidację wymienionego zrzeszenia.

(—) *Sławoj Składkowski*
MINISTER

**II. Okólniki
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

89.

OKÓLNIAK Nr 21

z dnia 10 maja 1939 r.

w sprawie pozostawiania w kraju dokumentów wojskowych osób, wyjeżdżających za granicę.

(Nr AP. 128-109)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po po-
rozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych
zawiadamia, że okólnik Nr 15 z dnia 29.III 1939 r.
(Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 7 poz. 45)

w sprawie pozostawiania w kraju dokumentów
wojskowych osób, wyjeżdżających za granicę,
nie dotyczy osób, posiadających paszporty wy-
stawione przez Urzędy Zagraniczne R. P. (pasz-
porty konsularne).

W związku z tym, w p. 5 powołanego wy-
żej okólnika, należy dodać przed wyrazem „służ-
bowymi” wyraz „konsularnymi”.

Ministerstwo prosi o wydanie odpowied-
nich zarządzeń.

(—) *Nakoniecznikow-Klukowski*
PODSEKRETARZ STANU

**III. Pisma Okólne
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

90.

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 maja 1939 r.

o uprawnieniu do odroczenia służby wojskowej
uczniów Prywatnego Męskiego Liceum Spółdziel-
czego Towarzystwa Oświaty Zawodowej we Lwo-
wie.

(Nr. Wojsk. B. 8-12-1).

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu
Rządu na m. st. Warszawę, Starostw,
Prezydenta m. st. Warszawy i Prezy-
denta m. Łodzi.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawi-
adamia, że uczniom Prywatnego Męskiego Li-
ceum Spółdzielczego Towarzystwa Oświaty Za-
wodowej we Lwowie przysługuje prawo do
odroczenia zasadniczej służby wojskowej w myśl
postanowień art. 66 pkt. b ustawy o powszech-
nym obowiązku wojskowym.

(—) *Wyszyński ppłk.*
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Ponadto otrzymują:
Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament Uzupełnień
Ministerstwo Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.

91.

PISMO OKÓLNE

z dnia 11 maja 1939 r.

o zmianie tabell pomocniczej do określania typów budowy fizycznej poborowych.

(Nr Wojsk. A. 8-25-1).

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu
Rządu na m. st. Warszawę, Starostwo,
Prezydenta m. st. Warszawy i Prezydenta
m. Łodzi.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła
poniżej umieszczony odpis rozkazu M. S. Wojsk.
do wiadomości i poczynienia odpowiednich po-
prawek.

(—) Wyszyński ppłk.

DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Otrzymuje ponadto:

Ministerstwo Opieki Społecznej — Departament
Służby Zdrowia.

Dziennik Rozkazów M. S. Wojsk. Nr 7
z dn. 6 maja 1939 r. poz. 72 Dep. Zdr. 9310 II.
Tabele pomocnicze określania typów budowy
fizycznej poborowych — uchylenie

Polecam skreślić w załączniku 3 do San
5/30/Szer. tj. w „Tabelach pomocniczych okre-
ślenia typów budowy fizycznej poborowych”
następujące: „objaśnienia do tablic pomocni-
czych określania typów budowy fizycznej pobo-
rowych” oraz wyrazy „typ P” i „typ K” umiesz-
czone pod wszystkimi tablicami, podającymi
wymiały ciała.

Wzamian wprowadzam tylko 3 typy bu-
dowy ciała, a mianowicie:

typ mocny T ₁ —	(poprzednio P _I K _I)
typ średni T ₂ —	„ P _{II} K _{II})
typ słaby T ₃ —	„ P _{III} K _{III})

Same zaś tablice, oparte na podstawach
naukowych, pozostawiam jako dane orienta-
cyjne, ułatwiające określanie typów w wątpli-
wych albo spornych przypadkach.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

(—) Kasprzycki
generał dywizji

92.

PISMO OKÓLNE

z dnia 17 maja 1939 r.

o odroczeniu zasadniczej służby wojskowej
i przesunięciu terminu stawienia na komisji
poborowej w kraju studiującym za granicą.

(Wojsk. B-7-4-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na
m. st. Warszawę, Starostów, Prezydenta
m. st. Warszawy i Prezydenta m. Łodzi.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia
że przepisy obowiązującego rozporządzenia wy-
konawczego do ustawy o powszechnym obo-
wiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 131)
nie upoważniają konsułów R. P. za granicą do

decydowania w sprawach studentów masowo
zamieszkających za granicą w celach stu-
diowania o odroczenie zasadniczej służby woj-
skowej lub o przesunięcie terminu stawienia
się przed komisją poborową w kraju. gdyż do
tego kompetentne są jedynie powiatowe władze
administracji ogólnej w kraju.

Wobec tego podania w tych sprawach po-
winny być adresowane do właściwych powiato-
wych władz administracji ogólnej za pośrednic-
twem właściwych konsułów R. P.

Konsulaty R. P. za granicą będą przesyła-
ły podania w tych sprawach do właściwych
według miejsca zamieszkania powiatowych władz
administracji ogólnej po opatrzeniu ich swoją
opinią.

Przy rozpatrywaniu podań zarówno o od-
roczenie zasadniczej służby wojskowej z art. 67
ust. (1) lit. a) ustawy o powszechnym obo-
wiązku wojskowym, jak i o przesunięcie terminu
stawiennictwa na komisji poborowej, należy
kierować się zasadami rozporządzenia Ministra
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 18 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 69,
poz. 504).

Przesunięcie terminu stawiennictwa przed
komisją poborową może jednak być udzielone
mimo braku warunków, określonych w powo-
łanym wyżej rozporządzeniu Ministra Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego z powo-
dów jak: choroba, brak środków na przyjazd
i innych uznanych przez Konsulat R. P. jako
uzasadniające przesunięcie terminu stawiennic-
twa. W podaniu petent powinien podać termin,
w którym przyczyna, uzasadniająca prośbę,
o przesunięcie terminu stawiennictwa ustanie
i w którym będzie on mógł zgłosić się do po-
boru w kraju.

O decyzji powiatowe władze administracji
ogólnej zawiadamiają petentów za pośrednic-
twem właściwych konsułów R. P.

(—) Wyszyński ppłk.

DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Ponadto otrzymują:

Min. Spraw Wojskowych—Dep. Uzupełnień

Min. Spraw Zagranicznych—Dep. Konsularny.

93.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia
2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72,
poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listo-
pada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534)
w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojsko-
wych udzielam Stowarzyszeniu „Polski Czerwo-
ny Krzyż” (Warszawa, ul. Kredytowa 9) pozwo-
lenia na ustanowienie i używanie odznak, mun-
durów i chorągwi według załączonych wzorów
i opisów*).

(Warszawa, dn. 21 marca 1939 r. Nr AP. 3-132.)

*) nie przedrukowano.

ZA MINISTRA

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

94.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 4 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż” (Warszawa, ul. Kredytowa 9) pozwolenia na usta-

nowienie i używanie odznak honorowych według załączonych wzorów*) zgodnie z regulaminem*), stanowiącym nierozłączną część niniejszego zezwolenia.

(Warszawa, dn. 21 marca 1939 r. Nr AP. 3-132).

ZA MINISTRA

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

*) nie przedrukowano.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 28 kwietnia Nr 38 Rok 1939

Poz. 250. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie uiszczania papierami wartościowymi rękojmi licytacyjnej oraz ceny przybicia przy przymusowej likwidacji gospodarstw wiejskich.

Poz. 251. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 4 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości o opłatach za badanie artykułów żywności i przedmiotów użytku w Państwowym Zakładzie Higieny.

Poz. 252. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 20 stycznia 1939 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu graficznego na obszarze m. Lwowa.

Poz. 253. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Komunikacji o specjalnych dopłatach drogowych.

Na podstawie art. 32c ust. (2) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) w brzmieniu art. 5 pkt 5) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia oznaczają przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia oznaczają przepisy tegoż rozporządzenia.

C z ę ś ć I.

Specjalne dopłaty na budowę dróg.

§ 2. Specjalne dopłaty na budowę dróg mogą pobierać wojewódzkie bądź powiatowe związki samorządowe, do których w myśl obowiązujących przepisów należy obowiązek pokrycia kosztów budowy danej drogi.

§ 3. Specjalne dopłaty na budowę dróg mogą być pobrane tylko przez te związki samorządowe, które w danym okresie budżetowym pobierają podatek drogowy.

§ 4. Za drogi o twardej nawierzchni w rozumieniu art. 32a ust. (1) uważa się zarówno drogi o nawierzchni nieulepszonej tj. tłuczniowej, żwirowej, z bruku, z kamienia polnego lub łamanego itp., jak i drogi o nawierzchni ulepszonej, tj. kostkowej, klinkierowej, bitumicznej, drewnianej, betonowej itp.

§ 5. Przez „drogę o nawierzchni szutrowej, szerokości nie przekraczającej 5 metrów” (art. 32a ust. (2)) należy rozumieć drogę o nawierzchni z tłucznia, szerokiej 5 m, na warstwie filtracyjnej i na podkładzie kamiennym, o grubości: warstwy filtracyjnej — 20 cm, podkładu — 16 cm i warstwy wierzchniej — 10 cm po uwalcowaniu, wykonaną z materiałów kamiennych, stosowanych do robót drogowych w rejonie, w którym buduje się drogę przy udziale specjalnych dopłat.

§ 6. Poszerzenie drogi o twardej nawierzchni lub też zmiana nawierzchni tej drogi nie może być uważana za budowę drogi w rozumieniu przepisu art. 32a ust. (1).

§ 7. (1) Przez osoby, którym w myśl art. 32a ust. (1) budowane drogi przynoszą gospodarcze korzyści i udogodnienia, uważa się — poza obszarem miast — tych właścicieli, których grunty, nieruchomości oraz przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe są położone w całości lub w części w pasie przydrożnym nie szerszym niż 3 km z każdej strony drogi.

(2) W miastach niewydzielonych, a przy poborze specjalnych dopłat drogowych na rzecz wojewódzkich związków samorządowych również i w miastach wydzielonych, za osoby, którym budowane drogi przynoszą gospodarcze korzyści i udogodnienia, uważa się właścicieli tylko tych gruntów, nieruchomości oraz przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, które przylegają bezpośrednio do budującej się drogi.

§ 8. Właścicielami gruntów, nieruchomości oraz przedsiębiorstw przemysłowych i han-

dłowych w rozumieniu przepisu art. 32a ust. (1) są płatnicy państwowego podatku gruntowego i państwowego podatku od nieruchomości oraz osoby, obowiązane do wykupienia świadectw przemysłowych względnie kart rejestracyjnych, przewidzianych w ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) względnie w ustawie z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293).

§ 9. (1) Przez ośrodek gospodarczy obiektu podatkowego (art. 32a ust. (2)) w odniesieniu do właścicieli gruntów rozumie się budynki wraz z należącymi do nich budowlami ubocznymi, podwórzami i placami, związane z gospodarstwem rolnym, hodowlanym, ogrodnictwem lub leśnym danego obiektu podatkowego.

(2) Przy opodatkowaniu specjalnymi dopłatami drogowymi właścicieli nieruchomości oraz przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych o przynależności do strefy decyduje położenie opodatkowanych budynków lub gruntów oraz miejsce wykonywania przedsiębiorstwa bądź położenia zakładu lub składu.

§ 10. (1) Do pasa przydrożnego o szerokości 3 km z każdej strony drogi (art. 32a ust. (2)) wlicza się grunty, położone między liniami równoległymi do osi drogi, biegnącymi w odległości 3 km od tej osi.

(2) Specjalnych dopłat drogowych na budowę dróg nie pobiera się od tych właścicieli gruntów, nieruchomości oraz przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, których ośrodki gospodarcze oddzielone są od budującej się drogi przeszkodami naturalnymi lub urządzeniami, które wyłączają osiągnięcie gospodarczych korzyści lub udogodnień połączonych z istnieniem budowanej drogi. Gdy istniejące przeszkody lub urządzenia ograniczają powyższe korzyści lub udogodnienia, władza wymiarowa może odpowiednio obniżyć wysokość specjalnej dopłaty.

§ 11. Jeżeli w pasie przydrożnym znajduje się tylko część obiektu podatkowego, wówczas za podstawę wymiaru specjalnej dopłaty na budowę drogi, przypadającej od właściciela tego obiektu, należy przyjąć taką część podatku drogowego, opłacanego od danego obiektu, jaka odpowiada stosunkowi powierzchni części obiektu, położonej w pasie przydrożnym, do całości tego obiektu.

§ 12. (1) Pas przydrożny dzieli się na trzy strefy podatkowe:

- I strefa — do 1 km,
- II „ — od 1 do 2 km,
- III „ — od 2 do 3 km.

(2) Jeżeli ośrodek gospodarczy obiektu podatkowego znajduje się na linii granicznej dwóch stref, wówczas specjalne dopłaty od całego obszaru znajdującego się w pasie przydrożnym oblicza się według stawek tej strefy, w której leży większa część obiektu podatkowego. Jeżeli ośrodek gospodarczy położony jest poza pasem przydrożnym (3 km), wówczas specjalne

dopłaty oblicza się dla danego obiektu według norm przewidzianych dla strefy III, jednak tylko do obszaru położonego w pasie przydrożnym.

§ 13. Do 35% kosztów budowy drogi, które w myśl art. 32a ust. (2) mogą być pokryte z wpływów ze specjalnych dopłat drogowych, zalicza się:

- 1) koszty sporządzenia projektu budowy drogi, wraz z kosztorysem;
- 2) koszty wykupu gruntu;
- 3) koszty robót ziemnych oraz ich ubezpieczenia;
- 4) koszty budowy mostów i przepustów oraz koszty odwodnienia drogi;
- 5) koszty budowy nawierzchni twardej, o szerokości do 5 m w granicach norm przewidzianych w § 5.

§ 14. Właściciele nieruchomości, opłacający koszty pierwszego urządzenia ulic i placów na podstawie art. 174 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) nie mogą być obciążeni z tytułu posiadania tychże nieruchomości specjalnymi dopłatami na budowę dróg.

§ 15. Uchwała związku samorządowego o poborze specjalnych dopłat na budowę dróg powinna ustalić:

- 1) odcinek drogi, którego koszty budowy pokryte będą częściowo z wpływów ze specjalnych dopłat;
- 2) kosztorys budowy tego odcinka drogi ustalony w sposób wskazany w § 13;
- 3) część kosztów budowy tego odcinka podlegającą pokryciu z dopłat drogowych;
- 4) okres czasu, na który zostanie rozłożony pobór specjalnych dopłat (najwyżej lat 10) i jaka suma podlegać będzie corocznie rozłożeniu na poszczególnych płatników.

§ 16. Roczny kontyngent specjalnej dopłaty drogowej (§ 15 pkt 4)) podlega rozkładowi na poszczególnych płatników według następujących zasad:

1) ustala się dla poszczególnych płatników w każdej strefie pasa przydrożnego wysokość podatku drogowego z uwzględnieniem przepisów § 11 oraz sumę łączną tego podatku w każdej strefie,

2) ustaloną w ten sposób sumę podatku drogowego dla każdej strefy należy pomnożyć: w strefie I — przez 2, w strefie II — przez 1,5, w strefie III — przez 1 oraz określić stosunek procentowy rocznego kontyngentu specjalnej dopłaty drogowej do sumy tych trzech iloczynów;

3) uzyskany procent stanowi stawkę podatkową specjalnej dopłaty drogowej w odniesieniu do płatników strefy III, określoną w stosunku do podatku drogowego, służącego za podstawę wymiaru specjalnej dopłaty (§ 11). W strefie II powyższą stawkę mnoży się przez 1,5, a w strefie I — przez 2. Jeżeli ustalona w ten sposób dopłata przekracza granice dopuszczal-

nego obciążenia, przewidziane w zdaniu drugim ust. (2) art. 32a, wówczas specjalną dopłatę pobiera się według maksymalnych norm, określonych w powołanym przepisie.

C z ę ś ć II.

Specjalne dopłaty za nadmierne zużycie dróg.

§ 17. Za osoby nadmiernie zużywające drogi uważa się właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych (np. kopalń, tartaków, młynów, cukrowni, hut, gorzelni, cegielni, klinkierni, kamieniołomów, wyrębu lasu, skupu i wymiany zboża na mąkę, budowlanych itp.), o ile przewozy dokonywane trakcją konną przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też przez osoby trzecie na zlecenie tych przedsiębiorstw lub zakładów, bądź też przez osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw lub zakładów, przekraczają rocznie 500 tonokilometrów netto, tj. bez uwzględnienia ciężaru środków przewozowych.

§ 18. Do poboru specjalnych dopłat uprawniony jest ten związek samorządowy, na obszarze którego jest położony zakład lub wykonywane przedsiębiorstwo nadmiernie zużywające drogi i który pokrywa koszty utrzymania tej drogi. Za miejsce wykonywania przedsiębiorstwa wyrębu lasu lub przedsiębiorstwa budowlanego w rozumieniu powyższego przepisu uważa się położenie danego lasu lub budowanej nieruchomości.

§ 19. Celem ustalenia kosztów utrzymania drogi, spowodowanych jej nadmiernym zużyciem, ustala się koszty przeciętne utrzymania dróg (art. 32b ust. (2)) na obszarze tego związku samorządowego, który drogę tę utrzymuje, tej samej co ona kategorii i o nawierzchni tego samego typu, oraz koszt utrzymania drogi ulegającej nadmiernemu zużyciu. Różnica tych kosztów stanowi koszty spowodowane nadmiernym zużyciem dróg.

§ 20. (1) Do przeciętnych kosztów utrzymania jednego kilometra drogi na obszarze związku samorządowego (art. 32b ust. (2)) zalicza się:

1) koszt przeciętny jednorazowego remontu kapitalnego nawierzchni w stosunku do jednego roku, w okresie przeciętnym między jednym remontem kapitalnym, a drugim;

2) roczny koszt przeciętny remontu częściowego nawierzchni;

3) roczny koszt przeciętny utrzymania poboczy.

(2) Przy obliczaniu tych kosztów nie bierze się pod uwagę kosztów administracji oraz kosztów utrzymania takich przynależności drogowych, jak np. drzewka, znaki drogowe, domy drogowe, ustrój niosący mosty, na zużycie których nie mają wpływu przewozy, wykonywane przez osoby pociągane do specjalnych dopłat za nadmierne zużycie dróg.

§ 21. Do obliczenia kosztów utrzymania jednego kilometra drogi nadmiernie zużywanej ustala się:

1) koszt jednorazowego remontu kapitalnego nawierzchni tej drogi oraz koszt ten w stosunku do jednego roku w okresie między jednym remontem kapitalnym a drugim;

2) roczny koszt remontu częściowego nawierzchni;

3) roczny koszt utrzymania poboczy.

§ 22. Koszty utrzymania drogi spowodowane nadmiernym jej zużyciem rozkłada się na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę, w stosunku proporcjonalnym do przewozów konnych, wyrażonych w tonokilometrach, dokonanych przez te osoby lub też przez osoby trzecie na ich zlecenie lub też z racji istnienia przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych należących do tych osób.

§ 23. Jeżeli przewozy, które powodują nadmierne zużycie drogi, nie mają charakteru przewozów stałych, czy też powtarzających się co roku okresowo, lecz charakter przewozów doraźnych, wówczas koszty normalnego zużycia drogi i zużycia nadmiernego ustala się w stosunku do okresu czasu, w którym trwały przewozy powodujące nadmierne zużycie.

§ 24. Osoby zużywające nadmiernie drogi stale lub okresowo pociąga się do specjalnych dopłat po upływie roku kalendarzowego, inne zaś osoby bezpośrednio po ukończeniu doraźnych przewozów, powodujących nadmierne zużycie drogi.

§ 25. Specjalne dopłaty pobierane są w terminach poboru podatku drogowego, a od przedsiębiorstw obciążonych dopłatami z tytułu przewozów doraźnych (przedsiębiorstwa wyrębu lasu, przedsiębiorstwa budowlane) w ciągu 14 dni od daty doręczenia nakazu płatniczego.

§ 26. Przewozy dokonywane trakcją mechaniczną przez osoby wymienione w § 17 nie mogą służyć za podstawę do poboru specjalnych dopłat za nadmierne zużycie drogi.

§ 27. Wymiaru specjalnych dopłat za nadmierne zużycie dróg dokonywa się z uwzględnieniem deklaracji, wypełnionej przez płatnika na żądanie związku samorządowego, uprawnionego do poboru tych opłat, przy czym przepisy art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych mają odpowiednie zastosowanie.

§ 28. Uchwała o poborze specjalnych dopłat za nadmierne zużycie dróg powinna ustalić:

1) łączną wysokość kosztów utrzymania dróg na obszarze danego związku samorządowego, spowodowanych nadmiernym zużyciem dróg, obliczoną w sposób przewidziany w §§ 19 — 21;

2) wysokość przewozów, dokonywanych trakcją konną przez osoby nadmiernie zużywające drogi (§ 17), wyrażoną w tonokilometrach;

3) wysokość specjalnej dopłaty drogowej za nadmierne zużycie dróg, przypadającej na 1 tonokilometr przewozu, służący za podstawę do wymiaru specjalnych dopłat;

4) osoby nadmiernie zużywające drogi

(§ 17), wysokość przewozów, dokonanych trakcją konną przez te osoby w ciągu ubiegłego roku kalendarzowego, wyrażoną w tonokilometrach, oraz wysokość specjalnej dopłaty przypadającej na każdą z tych osób.

§ 29. Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt umówiony między władzą wymiarową a płatnikiem. Ewentualna zniżka dopłaty przy zamianie jej na ryczałt nie może powodować zwiększenia obciążenia dla innych płatników.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Poz. 254. Oświadczenie rządowe z dnia 27 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Grecję i Finlandię dokumentów ratyfikacyjnych konwencji międzynarodowej z dnia 23 listopada 1933 r. o przewozie towarów kolejami żelaznymi.

Poz. 255. Oświadczenie rządowe z dnia 27 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Grecję i Finlandię dokumentów ratyfikacyjnych konwencji międzynarodowej z dnia 23 listopada 1933 r. o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi.

z 29 kwietnia Nr 39 Rok 1939

Poz. 256. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1939 r. o odjęciu uprawnień zarządom gminnym w zakresie spraw policyjno-budowlanych w niektórych osiedlach powiatów: kołomyjskiego, kosowskiego, nadwórniańskiego, śniatyńskiego i stryjskiego oraz o przekazaniu tychże uprawnień wydziałom powiatowym.

Poz. 257. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o ustanowieniu specjalnej opłaty na cele, związane z gospodarką cukrową.

Poz. 258. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Poz. 259. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie przepisów przejściowych, związanych z rozciągnięciem na ziemię odzyskane mocy obowiązującej ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych.

Na podstawie art. 23 i 24 ustawy z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na ziemię odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171) tudzież art. 5 i 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen

artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Wszystkie zapasy mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej, posiadane przez znajdujące się na ziemiach odzyskanych zakłady hurtowej sprzedaży tych produktów, podlegają przymusowemu zgłoszeniu na piśmie w dwóch egzemplarzach właściwym terytorialnie rejonom Kontroli Skarbowej najpóźniej do dnia 5 maja 1939 r. według stanu na dzień zgłoszenia. Takiemu samemu zgłoszeniu w tym samym terminie podlegają również zapasy mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej, posiadane przez znajdujące się na ziemiach odzyskanych zakłady detalicznej sprzedaży tych produktów i wytwórnie wyrobów mącznych, o ile zapasy te przekraczają 500 kg łącznie.

2) Jeden egzemplarz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1), rejon Kontroli Skarbowej zatrzymuje, a drugi po poświadczeniu zwraca przedsiębiorstwu zgłaszającemu. Poświadczony egzemplarz zgłoszenia powinien przedsiębiorca przechować i na żądanie organów kontrolujących okazać.

§ 2. Wszystkie podlegające i nie podlegające zgłoszeniu zapasy mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej, posiadane przez znajdujące się na ziemiach odzyskanych zakłady hurtowej i detalicznej sprzedaży tych produktów oraz wytwórnie wyrobów mącznych, nie podlegają opłacie, wprowadzonej ustawą z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447); do dnia 10 maja 1939 r. łącznie zapasy te powinny być opakowane przez przedsiębiorców w worki, odpowiadające przepisom §§ 29 i 30 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 sierpnia 1938 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 477), oraz zaopatrzone przez rejony Kontroli Skarbowej w etykiety wzoru Nr 2, stanowiącego załącznik do § 19 wymienionego rozporządzenia, i w plomby z napisem „Kontrola Skarbowa“.

§ 3. Zgłoszeniu oraz zaopatrzeniu w etykiety i plomby, o których mowa w § 2, nie podlegają zapasy mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej, które sprowadzone zostały spoza obszaru ziem odzyskanych i od których opłata, wprowadzona ustawą z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447), została uiszczona przy wypuszczaniu ich z zakładu przemiału do obrotu handlowego. Na posiadacza takich zapasów mąki lub kaszy ciąży jednak obowiązek udowodnienia na żądanie władz i organów skarbowych, że dany zapas mąki lub kaszy pochodzi spoza obszaru ziem odzyskanych i że opłata została uiszczona.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 260. Oświadczenie rządowe z dnia 30 marca 1939 r. w sprawie przystąpienia Birmanii do protokołu z dnia 24 września 1923 r. o kłauzulach arbitrażowych.

Poz. 261. Oświadczenie rządowe z dnia 30 marca 1939 r. w sprawie przystąpienia Republiki Haiti do międzynarodowej konwencji z dnia 19 lutego 1925 r. dotyczącej opium.

Poz. 262. Oświadczenie rządowe z dnia 31 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Danię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 29 maja 1933 r. o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych, oraz w sprawie przystąpienia Szwecji do powyższej konwencji.

z 2 maja Nr 40 Rok 1939

Poz. 263. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 kwietnia 1939 r. w sprawie zmiany dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów.

Poz. 264. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia dotyczącego zmiany traktatu handlowego i nawigacyjnego między Polską a Francją.

Poz. 265. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 kwietnia 1939 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 9 września 1937 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów.

Poz. 266. Oświadczenie rządowe z dnia 30 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Włochy dokumentu ratyfikacyjnego układu z dnia 31 maja 1937 r. wprowadzającego zmiany do konwencji międzynarodowej z dnia 21 czerwca 1920 r. w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Poz. 267. Oświadczenie rządowe z dnia 31 marca 1939 r. w sprawie stosowania na wyspie Cejlon międzynarodowej konwencji sanitarnej z dnia 12 kwietnia 1933 r. dotyczącej żegluga powietrznej.

Poz. 268. Oświadczenie rządowe z dnia 12 kwietnia 1939 r. w sprawie wypowiedzenia konwencji, dotyczącej eksploatacji linii regularnej komunikacji powietrznej między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Rumunii, z dnia 9 maja 1930 r.

z 6 maja Nr 41 Rok 1939

Poz. 269. Protokół dotyczący zmiany art. 4 konwencji weterynaryjnej między Pol-

ską a Belgią z dnia 18 grudnia 1930 r., podpisany w Brukseli w dniu 13 października 1937 r.

Poz. 270. Oświadczenie rządowe z dnia 16 kwietnia 1939 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Brukseli dnia 13 października 1937 r. protokołu, dotyczącego zmiany art. 4 konwencji weterynaryjnej między Polską a Belgią z dnia 18 grudnia 1930 r.

Poz. 271. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1939 r. o zmianie granic powiatów garwolińskiego i kozienickiego.

Poz. 272. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1939 r. o utworzeniu izby skarbowej w Tarnopolu.

Poz. 273. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o istotnych częściach broni palnej i amunicji.

Na podstawie art. 1 ust. (3) prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 94, poz. 807) zarządzam co następuje:

§ 1. Istotnymi częściami broni palnej są: lufa oraz części broni, które zamykają tył lufy podczas strzału lub stanowią jej przedłużenie (np. trzon zamkowy, bęben w rewolwerze).

§ 2. Istotnymi częściami amunicji są: pocisk i łuska.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Poz. 274. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 kwietnia 1939 r. o zniesieniu gmin wiejskich Czarnogłów i Ładziń i o zmianie granic niektórych gmin wiejskich w powiecie mińskim, województwie warszawskim.

Poz. 275. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową.

Na podstawie art. 20 ust. (2) i art. 23 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia

oznaczają artykuły ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Czynną służbą wojskową, uprawniającą rodzinę żołnierza do zasiłków, jest służba:

- 1) w rezerwie, polegająca na odbywaniu:
 - a) przeszkolenia wojskowego,
 - b) ćwiczeń wojskowych zwyczajnych,
 - c) ćwiczeń wojskowych doraźnych,
 - d) ćwiczeń wojskowych okresowych,
 - e) ćwiczeń wojskowych dodatkowych,
 - f) czynnej służby wojskowej w razie mobilizacji, w czasie wojny oraz w przypadkach,

gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

2) w pospolitym ruszeniu, polegająca na odbywaniu:

- a) przeszkolenia wojskowego,
- b) ćwiczeń wojskowych zwyczajnych,
- c) ćwiczeń wojskowych doraźnych,
- d) ćwiczeń wojskowych okresowych,
- e) czynnej służby wojskowej w razie mobilizacji, w czasie wojny oraz w przypadkach,

gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

3) w pomocniczej służbie wojskowej, polegająca na odbywaniu:

a) przeszkolenia wojskowego w celu przysposobienia do pełnienia pomocniczej służby wojskowej,

b) czynnej służby wojskowej w razie mobilizacji, w czasie wojny oraz w przypadkach, gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

4) w uzupełniającej służbie wojskowej na ćwiczeniach doskonalących;

5) zasadnicza, w czasie mobilizacji lub wojny, gdy żołnierz, będąc jedynym żywicielem rodziny, nie może uzyskać odroczenia służby wojskowej lub je utracił w myśl art. 62 ust. (3) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220);

6) zasadnicza pełniona ochotniczo w czasie mobilizacji lub wojny albo w przypadku, gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów.

§ 3. Na pojęcie „bytu“, o którym mowa w art. 3 pkt 2), składa się nie tylko mieszkanie, pożywienie, odzienie i inne nieodzowne potrzeby życiowe, ale także koszty leczenia i pielęgnacji, jeżeli zaś chodzi o dzieci, także koszty wychowania. Rozmiar potrzeb danej rodziny we wskazanym wyżej zakresie należy oceniać w zależności od gospodarczego i umy-

słowego poziomu tej rodziny i środowiska, w którym ona stale przebywa.

§ 4. (1) Zagrożenie bytu członków rodziny powołanego do służby wojskowej (art. 3 pkt 2) nie zachodzi, jeżeli:

a) poszczególni członkowie rodziny posiadają wystarczające środki utrzymania ze źródeł niezależnych od pracy lub zarobku powołanego,

b) powołany otrzymuje nadal od pracodawcy swoją płacę lub zarobek albo dotychczasowe zaopatrzenie,

c) powołany nie doznaje przez czas służby wojskowej istotnego uszczerbku w swych dochodach.

(2) Czasowa niemożność pracy lub zarobkowania ze strony powołanego, bezpośrednio przed jego odejściem do służby wojskowej, wywołana chorobą lub brakiem pracy, nie wyklucza prawa do zasiłku.

§ 5. Zgłoszenie prawa do zasiłku powinno być dokonane w formie pisemnej na formularzu załączonego wzoru (załącznik Nr 1) lub też zgłoszone do protokołu w zarządzie gminy (w Urzędzie Konsularnym R. P., Komisariacie Generalnym R. P. w Gdańsku).

§ 6. Zarządy gmin (Urzędy Konsularne R. P., Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku) powinny po otrzymaniu zgłoszenia niezwłocznie sprawdzić dane, wyszczególnione w formularzu i przeprowadzić potrzebne dochodzenie celem stwierdzenia, czy:

1) nastąpiło powołanie do pełnienia któregośkolwiek z rodzajów służby wymienionej w § 2,

2) czy byt rodziny powołanego był istotnie zależnym wyłącznie od jego pracy lub zarobku i został wskutek powołania zagrożony,

3) czy nie zachodzą warunki określone w art. 4 ust. (1), a mianowicie, czy który z członków rodziny powołanego, żyjący w czasie powołania we wspólnym gospodarstwie, nie korzysta z odroczenia służby wojskowej, jako jedyny żywiciel rodziny,

4) czy wszyscy zgłoszeni członkowie rodziny powołanego odpowiadają warunkom z art. 2.

§ 7. Po ukończeniu dochodzenia i w zależności od jego wyniku zarząd gminy (Urząd Konsularny R. P., Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku), wydaje orzeczenie o przyznaniu lub odmowie zasiłku i doręcza je osobie, zgłaszającej uprawnienie do zasiłku.

§ 8. Wymierzanie wysokości i przyznanych zasiłków następuje według norm, określonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanym na podstawie art. 15 ust. (2).

§ 9. (1) Stronom służy prawo odwołania się w ciągu 14 dni od orzeczeń:

a) zarządów gminnych i zarządów miejskich, nie wyłączając zarządów miejskich miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych — do właściwych starostów powiatowych,

b) zarządów miejskich, posiadających uprawnienia powiatowej władzy administracji ogólnej — do starostów grodzkich,

c) Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy — do Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

(2) Orzeczenia urzędów konsularnych R. P. oraz Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku są ostateczne.

§ 10. (1) W orzeczeniu, przyznającym prawo do zasiłku, należy wyszczególnić dla których członków rodziny zasiłek został przyznany, według jakiej normy obliczono jego wysokość i do czyich rąk zasiłek ma być wypłacony.

(2) Jeżeli w zgłoszeniu wskazano kilka osób, uprawnionych do odbioru zasiłku, należy w orzeczeniu wszystkie te osoby wymienić, określając zarazem, jaka część zasiłku będzie wypłacona poszczególnym odbiorcom.

(3) Jeżeli pomiędzy uprawnionymi do zasiłku członkami rodziny znajduje się żona sądownie rozłączona (separowana), wówczas przypadająca jej część zasiłku, nie przekraczająca wysokości orzeczonych wyrokiem sądowym alimentów, wypłacana jej będzie oddzielnie.

§ 11. Prawomocne orzeczenia o przyznaniu zasiłku zarządy gmin wpisują pod nazwiskiem żołnierza do listy wypłat zasiłków (załącznik Nr 2), którą sporządza się w trzech egzemplarzach.

§ 12. (1) Wypłatę zasiłków dokonują zarządy gmin do rąk osoby wskazanej w zgłoszeniu bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędu pocztowego na podstawie zaświadczeń (załącznik Nr 3), wydawanych przez władze wojskowe zgodnie z przepisami art. 8—11 oraz 16.

(2) Władze wojskowe będą wydawały zaświadczenia zasadniczo co dwa tygodnie z dołu. Przy powoływaniu do służby czynnej periodicallyie jednorazowo na bardzo krótkie okresy (np. na 1 dzień w tygodniu) zaświadczenia mogą być wydawane i rzadziej, a nawet co kwartał z dołu ze zsumowaniem dni odbytej służby czynnej.

§ 13. Dowody doręczania kwot przechowuje się w aktach zasiłkowych.

§ 14. (1) W czasie trwania uprawnienia danych osób do zasiłków, zarządy gmin obowiązane są sprawdzać, czy warunki, które posłużyły do przyznania zasiłków w ustalonym wymiarze, nie uległy zmianom.

(2) W przypadku stwierdzenia zmian warunków, które wpływają na zmianę wymiaru

zasiłków, należy wydać nowe orzeczenie i doręczyć je zainteresowanemu.

§ 15. Przed każdą wypłatą zasiłków należy zażądać od stron złożenia pod odpowiedzialnością, wynikającą z art. 12, 19 i 21, oświadczenia co do istnienia uprawnienia do zasiłków i warunków do pobrania zasiłków w ustalonym wymiarze.

§ 16. Zapotrzebowanie sum na wypłatę zasiłków zarządy gminne i zarządy miejskie, nie wyłączając zarządów miejskich miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, kierują do właściwych powiatowych władz administracji ogólnej, Zarząd Miejski m. st. Warszawy — do Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, a zarządy miejskie, posiadające uprawnienia powiatowych władz administracji ogólnej — do właściwych urzędów wojewódzkich. Przy zapotrzebowaniu należy przelać dwa egzemplarze listy wypłat zasiłków.

§ 17. (1) Potrzebne sumy asygnują zarządom gminnym i zarządom miejskim, nie wyłączając zarządów miejskich miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, powiatowe władze administracji ogólnej, Zarządowi Miejskiemu m. st. Warszawy — Komisariat Rządu na m. st. Warszawę, a zarządom miejskim, posiadającym uprawnienia powiatowych władz administracji ogólnej — właściwe urzędy wojewódzkie.

(2) Asygnowane kwoty podejmują przełożeni gmin lub upoważnione przez nich osoby.

§ 18. Przepisy rozporządzenia niniejszego mają również zastosowanie do osób zamieszkających za granicą i na obszarze W. M. Gdańska. Uprawnienia, zastrzeżone w kraju dla zarządów gmin, a za granicą dla urzędów konsularnych, w stosunku do obszaru W. M. Gdańska przekazuje się Komisarzowi Generalnemu R. P. w Gdańsku.

§ 19. (1) Zapotrzebowania na pieniądze potrzebne do wypłaty zasiłków rodzinom żołnierzy obywateli polskich, zamieszkujących za granicą, urzędy konsularne R. P. kierują do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(2) Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku kieruje zapotrzebowania na pieniądze do Komisariatu Rządu w Gdyni.

§ 20. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r. w sprawie zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 926), uzupełnione rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 456).

Załączniki do rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia
29 kwietnia 1939 r. (poz. 275).

Załącznik Nr 1
do § 5.

Miejscowość _____
Gmina _____
Powiat _____

ZGŁOSZENIE PRAWA DO ZASIŁKU.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 275) zgłaszam pod odpowiedzialnością, wynikającą z art. 12, 19 i 21 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196), co następuje:

- 1) Nazwisko i imię żołnierza, którego rodzina jest uprawniona do zasiłku _____
- 2) K. R. U., do której żołnierz ewidencyjnie należy _____
- 3) Data zgłoszenia się żołnierza do służby _____
- 4) Miejsce zamieszkania żołnierza w chwili jego powołania (miejscowość, gmina, powiat) _____
- 5) Zawód cywilny żołnierza i jego stanowisko w tym zawodzie _____
- 6) Wysokość zarobków żołnierza z pracy najemnej lub wysokość uposażenia-wynagrodzenia ze stosunku służbowego (dzienny, tygodniowy, miesięczny) przed powołaniem do służby wojskowej _____
- 7) Wysokość dochodów żołnierza z innych źródeł (stałe uboczne zarobki, dochód z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, dochód z gruntu itp.) _____
- 8) Czy żołnierz pobiera przez czas służby wojskowej zarobek lub płacę od pracodawcy i w jakiej wysokości _____
- 9) Czy żołnierz prócz płacy pobierał sam lub dla swej rodziny jakie świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło, ordynarie, ubranie) i w jakim rozmiarze _____
- 10) Czy w czasie pełnienia przez żołnierza służby wojskowej rodzina jego korzysta ze świadczeń, wymienionych w pkt 9), i w jakim rozmiarze _____
- 11) Czy żołnierz lub jego rodzina posiada majątek nieruchomy, gdzie, jaki i jakiej wartości _____
- 12) Czy żołnierz pobiera stałe zaopatrzenie emerytalne, inwalidzkie itp., skąd i w jakiej wysokości _____

- 13) Czy spośród rodziny żołnierza powołano do służby wojskowej inne osoby żyjące we wspólnym gospodarstwie i które (nazwisko i imię powołanych)
- 14) Czy którzy z członków rodziny żołnierza, żyjący we wspólnym gospodarstwie korzysta z odroczenia służby wojskowej jako jedyny żywiciel rodziny.
- 15) Do których rąk ma być zasiłek wypłacony
- 16) Wykaz członków rodziny ubiegających się o zasiłek:

Nr kolejny	Nazwisko i Imię	Stosunek pokrewieństwa	Wiek	Miejsce zamieszkania	Źródła utrzymania w chwili powołania żołnierza	Zawód i wysokość zarobku	Zaopatrzenia, renty i ich wysokość	Czy zgłasza- no już pra- wo do za- siłki i gdzie	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
					.				

Podpis osoby zgłaszającej prawo do zasiłku
i jej adres

Dnia _____ roku

Stampila jednostki organizacyjnej wojska.

_____dnia

19

r.

ZAŚWIADCZENIE

Zaświadczam, że _____

imię i nazwisko żołnierza

syn _____

imiona rodziców

powołany na

dzień _____

do odbycia _____

na podstawie

art. _____

ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojsko-

wym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220), zgłosił się w jednostce w dniu _____

i pełni służbę — został zwolniony w dniu _____

(Podpis dowódcy)

(Pleczeńć okrągła)

Poz. 276. Oświadczenie rządowe z dnia 16 kwietnia 1939 r. w sprawie stosowania do Kolonii Adenu konwencji z dnia 27 lipca 1929 r. dotyczącej traktowania jeńców wojennych.

Poz. 277. Oświadczenie rządowe z dnia 18 kwietnia 1939 r. w sprawie stosowania do Kolonii Adenu konwencji z dnia 27 lipca 1929 r. o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych.

z 8 maja Nr 42 Rok 1939

Poz. 278. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 maja 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany taryfy celnej wywozowej.

Poz. 279. Oświadczenie rządowe z dnia 18 kwietnia 1939 r. w sprawie stosowania w Osadach Cieśninowych postanowień międzynarodowej konwencji z dnia 5 lipca 1930 r. o liniach łączunkowych.

z 11 maja Nr 43 Rok 1939

Poz. 280. Konwencja w celu zapewnienia bezpośredniej wymiany dziennika ustaw jak również roczników i dokumentów parlamentarnych, podpisana w Brukseli dnia 15 marca 1886 r.

Poz. 281. Oświadczenie rządowe z dnia 12 kwietnia 1939 r. w sprawie przystąpienia Polski i innych państw oraz złożenia przez szereg państw dokumentów ratyfikacyjnych konwencji z dnia 15 marca 1886 r. w celu zapewnienia bezpośredniej wymiany dziennika ustaw, jak również roczników i dokumentów parlamentarnych.

Poz. 282. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1939 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie praktycznym kandydatów na stanowiska kategorii I w państwowej służbie weterynaryjnej.

Poz. 283. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1939 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Kolej Państwowe“ w związku z przyłączeniem do Polski ziem odzyskanych.

Poz. 284. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1939 r. o zmianie nazwy Podurzędu Celnego w Łagiewnikach Śląskich—Zakłady Samochodowe Wspólnoty Interesów.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 8 maja Nr 105 Rok 1939

Poz. 243. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 244. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 245. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 246. Uchwała Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1939 r. o zatwierdzeniu statutu organizacyjnego Głównego Urzędu Statystycznego.

z 9 maja Nr 106 Rok 1939

Poz. 247. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 248. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2 maja 1939 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% premiowej pożyczki dolarowej serii III.

z 10 maja Nr 107 Rok 1939

Poz. 249. Ogłoszenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 maja 1939 r. o utracie Krzyża i Medalu Niepodległości.

Poz. 250. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1939 r. w sprawie przyznania związkowi spółdzielni prawa dokonywania rewizji.

Poz. 251. Postanowienie Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1939 r. w sprawie ulg dla firmy Herzfeld i Victorius Spółka Akcyjna w Grudziądzu.

z 11 maja Nr 108 Rok 1939

Poz. 252. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1939 r. o ustaleniu nazw niektórych miejscowości w powiecie gródeckim, jaworowskim, lwowskim, niżańskim, samborskim i żółkiewskim w województwie lwowskim.

Poz. 253. Okólnik C. 190 Ministerstwa Skarbu z dnia 24 kwietnia 1939 r. L. D. IV. 10526/2/39 w sprawie uzupełnienia wykazu środków leczniczych, dozwołonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

z 12 maja Nr 109 Rok 1939

Poz. 254. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1939 r. Nr AA. 17 g 333 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa Prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) niniejszym odbiera debit komunikacyjny niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania na obszarze Państwa:

książce p. t. „Dietietornyje Prijemniki“ — R. Malinina, wydanej w języku rosyjskim w Moskwie;

książce p. t. „Remont Radio Apparatury“ — E. D. Anisimowa, wydanej w języku rosyjskim w Moskwie, Leningradzie;

broszurze p. t. „**Prowołka**“ — J. P. Żerebcowa, wydanej w języku rosyjskim w Moskwie;

broszurze p. t. „**Naszi Prijemnyje Katuszki**“ — S. P. Sagardy, wydanej w języku rosyjskim w Moskwie;

książce p. t. „**Mołodi moji dni**“ — Iwana Kołosa, wydanej w języku ruskim w Użhorodzie;

książce p. t. „**Geschichte des deutschen Volkes**“ — dr J. U. Folkersa, wydanej w języku niemieckim w Berlinie i Lipsku;

czasopismu „**Kazaczje Jedinstwo**“ — wydawanemu w języku ruskim w Pradze.

Poz. 255. Ogłoszenie Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 5 maja 1939 r. w sprawie statystyki celnej.

z 13 maja Nr 110 Rok 1939

Poz. 256. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 257. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1939 r. o ustanowieniu państwowego zarządu nad majątkiem czeskosłowackich instytucyj ubezpieczeń społecznych.

III. Inne wydawnictwa.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lutego 1939 r. Nr 4.

Poz. 85.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10 lutego 1939 r. w sprawie udziału związków samorządu terytorialnego we wpływach podatku obrotowego (L. D. III. 1722/4/39).

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich urzędów skarbowych.

W myśl postanowień art 12 i 15 ust. 1 ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292) związki samorządu terytorialnego z dniem 1 stycznia 1939 r., otrzymują udział w wysokości:

a) 17% we wpływach państwowego podatku przemysłowego od obrotu za lata podatkowe do roku 1938 włącznie,

b) 15,5% we wpływach podatku obrotowego, tj. za lata podatkowe od roku 1939 począwszy.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu, zmieniając częściowo postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 15 marca 1937 L. D. III. 2501/4/37 (Dz. U. M. S. Nr 8, poz. 241) zarządza co następuje:

Kasy urzędów skarbowych mają w bieżącym okresie budżetowym oraz w okresie 1939/40 zapisywać:

a) gotówkowe wpłaty państwowego podatku przemysłowego od obrotu za lata podatkowe do 1938 r. włącznie — w przedziale 1 dziennika specjalnego Nr 1.

b) gotówkowe zaliczki na państwowy podatek przemysłowy od obrotu za lata podatkowe do 1938 r. włącznie — w przedziale 2 dziennika specjalnego Nr 1, wpisując w nagłówku przedziałki „zaliczka do 1938“,

c) gotówkowe zaliczki na podatek obrotowy za lata podatkowe od 1939 roku począwszy w przedziale 3 tegoż dziennika.

Gotówkowe wpływy scalonego państwowego podatku przemysłowego od obrotu i zaliczek na ten podatek jak i na scalony podatek obrotowy za lata podatkowe od 1939 r. począwszy — zapisują Kasy do tych samych przedziałek, do których wpisuje się podatek przemysłowy od obrotu niescalony jak i zaliczki na ten podatek oraz na podatek obrotowy, przy czym w nagłówku odnośnego pokwitowania (a tym samym i w jego odbitce oraz dzienniku) wpisują wyraz „Scalony“ ponad wyrazem „Pokwitowanie“.

W dzienniku specjalnym Nr 1 wyprowadza się osobno sumy podatku przemysłowego od obrotu za lata podatkowe do roku 1938 oraz zaliczek na tenże podatek jak i na podatek obrotowy oraz osobno sumy scalonego podatku przemysłowego od obrotu, zaliczek na ten podatek oraz na scalony podatek obrotowy.

W dzienniku specjalnym Nr 2 otwierają kasy osobne przedziałki dla wpływów zaliczek na podatek obrotowy za lata od 1939 r. począwszy oraz osobne przedziałki dla wpływów zaliczek na scalony podatek obrotowy. Celem uzyskania potrzebnej ilości przedziałek dziennik specjalny Nr 2 należy założyć zgodnie ze wskazówkami podanymi w punkcie 7 okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 11 lutego 1938 r. L. D. III. 1776/4/38 (Dz. U. M. S. Nr 5, poz. 124).

W odchyleniu do powyżej ustalonego trybu postępowania kasy urzędów skarbowych okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie wykazują wpływy zaliczek na podatek obrotowy za lata podatkowe od 1939 r. oraz wpływy zaliczek na scalony podatek obrotowy za lata podatkowe od 1939 r. w osobnych przedziałkach sumariusza. Celem umożliwienia należytego rozdziału wpłat w sumariuszu pokwitowania oraz odbitki tychże winny zawierać oprócz dokładnego tytułu wpłaty, podział wpłaconej sumy według lat podatkowych.

W sprawozdaniach miesięcznych i rocznych (wzór Nr 34 i 35) wpływy podatku obrotowego oraz zaliczek na ten podatek należy wykazywać z podziałem na wpływy podatku oraz zaliczek za lata podatkowe do 1938 r. włącznie i za lata podatkowe od 1939 r. włącznie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

(—) Nowak

Poz. 86.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 14 lutego 1939 r. w sprawie sprzedaży etykiet na mąkę i kaszę przez kasy urzędów skarbowych (L. D. III. 1418/4/39).

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że kasy urzędów skarbowych w okręgach niektórych izb skarbowych ograniczają sprzedaż etykiet na mąkę i kaszę do pewnych tylko dni i godzin.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu — wskazując na postanowienia § 6 przepisów rachunkowo - kasowych dla kas urzędów skarbowych — wyjaśnia, że sprzedaż etykiet na mąkę i kaszę ma się odbywać w kasach urzędów skarbowych we wszystkie dni za wyjątkiem niedziel i świąt w godzinach dla publiczności ustalonych wspomnianym wyżej przepisem.

NACZELNIK WYDZIAŁU
(—) *Dr Bielak*

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu
Nr 5 z dnia 20 kwietnia 1939 r.

Poz. 113.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 18 lutego 1939 r. w sprawie zwolnienia zakładów leczniczych i sanatoriów od państwowego podatku przemysłowego (L. D. V. 30023/4/38).

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) Ministerstwo Skarbu zwalnia od obowiązku opłacania tego podatku w obu jego formach do roku 1938 włącznie — zakłady lecznicze i sanatoria, odpowiadające warunkom, określonym dla szpitali w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382).

Charakter zakładu leczniczego jako szpitala w wyżej przytoczonym rozumieniu, ustalać będą władze wymiarowe na podstawie statutów szpitalnych, a w przypadkach wątpliwych — na podstawie zaświadczeń wojewódzkich władz administracji ogólnej.

Zwolnienie powyższe stosuje się do wszystkich nieprawomocnych jeszcze wymiarów podatku przemysłowego. Nieuiszczone należności z tytułu wymiarów prawomocnych mogą uma-

rzać Izby Skarbowe na podstawie art. 123 ordynacji podatkowej na skutek podań zainteresowanych zakładów leczniczych.

PODSEKRETARZ STANU
(—) *Kajetan Morawski*

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu
Nr 10 z dnia 20 kwietnia 1939 r.

Poz. 241.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 5 kwietnia 1939 r. w sprawie zwolnienia od opodatkowania specjalnym podatkiem od wynagrodzeń dodatków mieszkaniowych, wypłacanych nauczycielom zatrudnionym w gminach miejskich nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych (L. D. V. 5922/2/39).

Do

izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz urzędów skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 23 lipca 1938 r. L. D. V. 18221/2/38 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 538) Ministerstwo Skarbu zezwala, aby nie potrącano należności podatku specjalnego również od dodatków mieszkaniowych, wypłacanych nauczycielom zatrudnionym w gminach miejskich niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych i aby nie brano pod uwagę wysokość tych dodatków przy ustalaniu stopy procentowej podatku, należnego od wynagrodzenia zasadniczego wraz z innymi dodatkami. Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie do dodatków mieszkaniowych, wypłacanych po dniu ogłoszenia niniejszego okólnika w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Niedobrane z tego tytułu należności podatku specjalnego Ministerstwo Skarbu umarza na mocy art. 123 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) *Dr Lubowicki*

IV. Orzecznictwo.

**Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A.”
dział A, rocznik XVI rok 1938.**

Nr 1646 A.

Inwalida - kobieta nie jest uprawniona według art. 16 ustawy z 17 marca 1932 poz. 31/1935 Dz. Ust. do pobierania dodatku rodzinnego na nieślubne dziecko. (Teza).

(Wyrok z 16 marca 1938 l. rej. 258/37).

Nr 1647 A.

Termin do wnoszenia sprzeciwów przeciw pociąganiu do świadczeń na rzecz gmin izraelskich w górnośląskiej części województwa śląskiego

wynosi według §§ 1 i 14 ustawy pruskiej z 18 czerwca 1840 Zb. Ust. Pr. str. 140 trzy miesiące. (Teza).

(Uchwała z 27 kwietnia 1938 l. rej. 3512/35).

Nr 1649 A.

Przepis ust. 1 art. 380 rozporządzenia o prawie budowlanym z 16 lutego 1928 r. w brzmieniu noweli z 3 grudnia 1930 poz. 633 Dz. Ust. odnosi się jedynie do tych budynków, które zostały bądź zostaną wzniesione, nadbudowane lub przebudowane po wejściu w życie pomienionego rozporządzenia. (Teza).

(Wyrok z 16 listopada 1938 l. rej. 881/36).

Nr 1650 A.

Bieg przedawnienia roszczenia gminy, sprawującej tymczasowo opiekę społeczną (art. 21 ust. 4 ustawy o opiece społecznej poz. 726/1923 Dz. Ust.), rozpoczyna się dopiero od chwili ustalenia gminy trwałej opieki, o ile ta ostatnia gmina nie jest na razie znana, a gminie tymczasowej opieki nie można zarzucić zaniedbania w prowadzeniu odnośnych dochodzeń. (Teza).

(Wyrok z 28 listopada 1938 l. rej. 5907/37).

Nr 1651 A.

Instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie udzielania koncesji na zakładanie aptek na obszarze b. zaboru rosyjskiego z 1 czerwca 1931 Monit. Pol. poz. 204 dotyczy także trybu postępowania przy zakładaniu aptek wiejskich. (Teza).

(Wyrok z 29 listopada 1938 l. rej. 5551/36).

Nr 1652 A.

Moc obowiązująca systemu szacunkowego wymiaru składek gminnych, określonego §§ 21—23 rozporządzenia o gospodarce finansowej gmin wyznaniowych żydowskich z 9 września 1931 poz. 698 Dz. Ust., nie doznała w czasie od 1 stycznia 1936 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia z 24 marca 1937 poz. 211 Dz. Ust. przerwy na rzecz systemu wymiarowego, przewidzianego w §§ 16 — 19 cytowanego rozporządzenia z 9 września 1931 r. (Teza).

(Wyrok z 6 grudnia 1938 l. rej. 1434/37).

Nr 1653 A.

Specjalna forma opodatkowania, ustanowiona w przepisie, objętym § 14 ust. 2 rozporządzenia o gospodarce finansowej gmin wyznaniowych żydowskich z 9 września 1931 poz. 698 Dz. Ust., nie dotyczy osób, wykonywających praktykę lekarską w obrębie gminy wyznaniowej, w której nie posiadają miejsca zamieszkania. (Teza).

(Wyrok z 6 grudnia 1938 l. rej. 3168/37).

Nr 1654 A.

W sprawach o dokonanie rozrachunku pomiędzy skarbowymi obszarami dworskimi i gminnymi na mocy art. 92 ustawy z 23 marca 1933 poz.

244 Dz. Ust. oraz §§ 30 i 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 2 sierpnia 1934 poz. 688 Dz. Ust. w razie nie dojścia do skutku uzgodnienia stron przez Komisję Likwidacyjną Wydział Powiatowy uprawniony jest do wydania decyzji na ogólnych zasadach postępowania administracyjnego, nie będąc związany poszczególnymi uzgodnieniami pomiędzy stronami ustaleniami Komisji Likwidacyjnej, winien jednak w decyzji wyczerpująco wyjaśnić powody nieuwzględnienia tych ustaleń. (Teza).

(Wyrok z 6 grudnia 1938 l. rej. 4311/37).

Nr 1655 A.

Do stosowania ulgowych opłat za leczenie, przewidzianych w art. 127 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z 28 marca 1933 poz. 396 Dz. Ust., obowiązane są także te utrzymywane przez Państwo lub przez związki samorządowe szpitala, przeznaczone dla ogółu ludności, które znajdują się na obszarze województw, na których rozporządzenie z 22 marca 1928 poz. 382 Dz. Ust. nie weszło dotychczas w życie. (Teza).

(Wyrok z 16 grudnia 1938 l. rej. 5915/36).

Nr 1657 A.

Rozporządzenie poz. 150/1936 Dz. Ust. nie stoi na przeszkodzie uznaniu całkowitej niezdolności do służby w razie stwierdzenia równoczesnego istnienia kilku cierpień, z których każde, oddzielnie wzięte, nie mogłoby spowodować stwierdzenia całkowitej niezdolności do służby. (Teza).

(Wyrok z 17 grudnia 1938 l. rej. 165/37).

Nr 1658 A.

Do orzekania w sprawach, określonych w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sposobie uregulowania zaległych kosztów opieki społecznej z 27 października 1933 poz. 644 Dz. Ust., powołane są władze nadzorcze dłużnika. (Teza).

(Wyrok z 20 grudnia 1938 l. rej. 605/36).

Nr 1660 A.

W związku z zastrzeżeniem, zawartym w ust. 1 art. 81 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., iż sposób zaliczania czasu służby zaborczej do wysługi emerytalnej nie może być korzystniejszy, aniżeli w służbie państwowej polskiej, niezbędnym warunkiem zaliczenia służby zaborczej do wysługi emerytalnej na podstawie tegoż ust. 1 art. 81 jest zaliczalność tego rodzaju służby do wysługi emerytalnej według przepisów polskich. (Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 22 grudnia 1938 l. rej. 4300/37).

Nr 1661 A.

Za cudzoziemca w rozumieniu art. 4 prawa przemysłowego w brzmieniu ustawy z 10 marca 1934 poz. 350 Dz. Ust. należy uważać również osobę, nie posiadającą żadnej przynależności państwowej. (Teza).

(Wyrok z 22 grudnia 1938 l. rej. 4573/37).

Nr 1662 A.

Momenty, decydujące o ważności małżeństwa, zawartego między Żydami, wchodzi przy dodatkowym wpisie aktu ślubu do ksiąg metrykalnych na obszarze byłego zaboru austriackiego pod uwagę tylko o tyle, o ile mają znaczenie istotne według przepisów o prowadzeniu tych ksiąg. (Teza).

(Wyrok z 30 grudnia 1938 l. rej. 3400/36).

Nr 1663 A.

Przy zastosowaniu art. 25 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 160/1934 Dz. Ust. do emeryta, który skorzystał z prawa wyboru zaopatrzenia na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 9 czerwca 1934 poz. 474 Dz. Ust., za podstawę obliczenia 150% uposażenia, ostatnio pobieranego w służbie czynnej, należy przyjąć uposażenie, pobrane przez niego w styczniu 1934 r. (Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 31 grudnia 1938 l. rej. 1474/36).

Nr 1666 A.

Kwestia, czy zezwolenie wodno - prawne ma być udzielone na czas nieograniczony, czy też na czas ograniczony, a w danym razie na jak długo, pozostawiona jest swobodnemu uznaniu władzy z zastrzeżeniami, dotyczącymi wyłącznie wyzyskania siły popędowej wód publicznych, a zawartymi w art. 46 ust. 2 ustawy wodnej poz. 574/1928 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 31 października 1938 l. rej. 3869/36).

Nr 1668 A.

Zarobek w rozumieniu ust. 2 art. 54 prawa o ubezpieczeniu pracowników umysłowych poz. 911/1927 Dz. Ust. w przypadkach, gdy jest on zmienny, podlega ustaleniu w przeciętnej miesięcznej wysokości. (Teza).

(Wyrok z 4 listopada 1938 l. rej. 80/37).

Nr 1669 A.

Za tydzień podlegania obowiązкови zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w rozumieniu § 1 rozporządzenia z 26 listopada 1936 poz. 628 Dz. Ust. uważać należy cztery dni pracy, chociażby z przerwami, niezależnie od ich rozmieszczenia w tygodniach kalendarzowych. (Teza).

(Wyrok z 9 listopada 1938 l. rej. 3338/37).

Nr 1670 A.

Art. 36 ust. 2 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. stosuje się jedynie w tych przypadkach, kiedy w aktach osobowych brak jest jakichkol-

wiek danych, dotyczących spornego roszczenia. (Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 2 grudnia 1938 l. rej. 489/37).

Nr 1672 A.

Odmowa przewidzianego w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 22 stycznia 1937 poz. 84 Dz. Ust. zezwolenia na nabycie nieruchomości w pasie granicznym pozostawiona jest całkowicie swobodnemu uznaniu władzy. (Teza).

(Postanowienie z 22 grudnia 1938 l. rej. 4337/38).

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Międzynarodowe stosunki prawne Polski“
Dr St. Odrowąż - Wysocki.

Nakładem księgarni Powszechnej w Warszawie (plac Napoleona 1) ukazało się wydawnictwo p. t. „Międzynarodowe stosunki prawne Polski“ w opracowaniu Dra Stefana Odrowąż - Wysockiego, konsula R. P. w Paryżu (str. 863).

Praca zawiera dział sądowy (międzynarodowe stosunki prawne w zakresie prawa cywilnego i karnego), dział administracyjny (cudzoziemcy, pomoc prawna w sprawach administracyjnych itd.) w postaci wykładu rozumowanego i tekstów odnoszących ustaw, konwencji i innych przepisów. „Międzynarodowe stosunki prawne Polski“ zaleca się do użytku służbowego władz administracji ogólnej w charakterze podręcznika i informatora przy urzędowaniu.

Uwaga: Cena 40 zł.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Praktyczne Wskazówki“

Z. Pomarański i B. Bazylewicz.

Nakładem Izby Notarialnych R. P. ukazuje się wydawnictwo pod t. „Praktyczne Wskazówki“ przeznaczone dla urzędników zarządów gmin wiejskich i niewydzielonych gmin miejskich w sprawie zaopatrywania interesantów, udających się do notariuszów, w dokumenty potrzebne przy zawieraniu umów w formie aktów notarialnych oraz dotyczące udzielania ogólnych informacji.

Broszura „Praktyczne Wskazówki“ opracowana została przez Z. Pomarańskiego, notariusza i B. Bazylewicza asesora notarialnego.

U w a g a: Cena 1 zł 50 gr.; do nabycia w Związku Gmin Wiejskich, Warszawa, ul. Żulińskiego 9.

Wydawana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

GAZETA ADMINISTRACJI

DWUTYGODNIK

poświęcony prawu publicznemu oraz zagadnieniom
administracji rządowej i samorządowej

KOMITET REDAKCYJNY:

przewodniczący — R. HAUSNER, zastępca przewodniczącego —
WŁ. CZAPIŃSKI, redaktor — FR. KAUFMAN, członkowie Komitetu: — K. CZERNICKI, DR J. DRAŻEK-DRAWICZ, W. FEIST,
S. JACUK, J. KRZYMOWSKI, inż. A. KUNCEWICZ, ST. PODWIŃSKI,
A. ROBACZEWSKI, S. STOSYK, S. ŚLIWA oraz
wszyscy Wicewojewodowie.

T R E Ś Ć:

Artykuły, Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Orzecznictwo Najwyższego
Trybunału Administracyjnego, Kronika administracyjna, samorządowa
i policyjna, Kronika z poszczególnych województw. Wiadomości z zagranicy.
Bibliografia.

**Z dniem 1 kwietnia 1938 powtórnie obniżono
prenumeratę „GAZETY ADMINISTRACJI”**

WARUNKI PRENUMERATY:

rocznie	z przesyłką	zł 18.—
kwartalnie	„ „	zł 4.50
pojedynczy numer		zł 1.—

CENY OGŁOSZEŃ: $\frac{1}{1}$ str. — 200 zł, $\frac{1}{2}$ str. — 120 zł, $\frac{1}{4}$ str. — 65 zł, $\frac{1}{8}$ str. — 35 zł.

**Redakcja i administr. Trębacka 11, Tel. redakcji 606-17
tel. administracji 606-14.**

Konto czekowe P.K. O. 30192.

Konto pocztowe Kartoteka Nr 6 (do sumy 50.— zł.)